



Yıl 1962'lerdi. Köyde radyo yoktu. İlk radyoyu babam (Osman Çalışkan) karşı köyde yani Abuşağı'ndan birisi radyoya pil yetiştiremediği için satlığa çıkarır ve duyan babam radyoyu almaya gider. Alırda. Bir radyo, yanında yassı bir akü, bir de yanında bugünkü pillerin oldukça büyüğü bir pil daha vardı. Tabi o zamanlar kimsede radyo olmadığı için akşam ajansını dinlemek için bizim evde toplanılırdı. Hatta türkülerini bile özel olarak dinlemeye gelinirdi. Gerçekten de ilk sahibinin sattığı kadar varmış. Pil dayandırmak bugünkü emekli aylığının dörtte birini götürüyordu. Sonunda bizde başka bir köye sattık. Yerine hemen babam eşeğe binip doğru Nevşehir'e gitti ve aşağıdaki, radyoyu getirdi. O radyo bugün halâ vitrinin bir köşesinde gelinlik kız gibi durur. (Tabi bu-nuda daha sonraları elektriğe uyarladım). Böylece bu radyo ilklerden olma unvanını büyük bir ihtişamla 46 yıldır elinde bulundurur.



Köyün ilk Radyosu

## Eski Radyolar...



Baksanıza o zaman radyolar ne kadar kıymetli ise fotoğ-raflarda bile yerini alırdı.

Daha sonraları ikinci radyoyu da Ömer Ülker aldı.

Çanta tipi bir radyoydu. Hatta "benim radyo Budapeşteyi çekiyor, seninki çekemiyor" diye birbirlerine hava bile atarlardı. Daha sonraları Almancıların getirdiği radyo,

teypler çoğaldı. Bilhassa bu teyplerden Hacamet'in teyipi meşhurdu. o-muzuna alır tarlaya, bağa-bahçeye gider, giderkende son ayarda açar her-kes dinlerdi. Tabiki bozuldumu hep benim başıma bela olurdu, uğraş dur

Allah'tanki becerir tamir ederdim. Ben de bu işlerden anlardım. iş-güç, aşşık, çelik-çomak pek anlamazdımda....

Hani derler ya " Ah o eski radyolar" diye işte o radyolar bu radyolar ve yayınları; Arkası yarınlar, sabah proramları, yurttan sesler, Perşembe akşamları özellikle radyo tiyatroları v.s.'ler.... Ah o eski radyolar....

Nezahat Bayram'lar, Muzaffer Sarısözen'ler, Hacer Buluş'lar, Hacı Taşan'lar vs..

**Hüseyin ÇALIŞKAN**

